

Vanuit het oogpunt van een ervaringsdeskundige tijdens de sessie van afgelopen week, een kleine evaluatie.

Heel fijn dat wij samen met de professionals betrokken worden in het nadenken hoe het beter kan. Mijn ervaring is dat dit heel verhelderend werkt. Ik denk dat we als eerste aanzet een goed idee hebben neergezet:

Een voortraject waarin de meeste puzzelstukjes van de echtscheidingspuzzel gelegd gaan worden. De case manager wordt behulpzaam bij de moeilijke stukjes. Pas als de case manager vastloopt komt de rechtspraak in beeld, middels de regie rechter. Deze helpt ouders de allerlaatste stukjes te leggen en rond de zaak definitief af. Wat bij deze puzzel (nog) mist is de afbeelding op het deksel; hoe ziet de puzzel er in zijn totaal uit? En hiermee doel ik op de uitgangspunten van echtscheiding/gelijkwaardig ouderschap? Wat is de basis? Deze basis behoort vastgelegd te worden, omdat anders niemand binnen het voortraject weet welke puzzel we gaan leggen... De rechtspraak wordt hiermede ontlast van haar zware taak om de puzzel in zijn geheel te leggen, omdat zij de doos met de afbeelding beschikbaar hebben.

Aanvullend behoort ook het huidige beleid; 'rust is belangrijker dan contact met beide ouders' dringend aangepast te worden. Gebleken is dat dit huidige beleid op niets gebaseerd is, er bestaat geen wetenschappelijke onderbouwing voor. Een kind krijgt pas echt rust als het onbelemmerd van beide ouders mag houden. Wetenschappelijk is bewezen dat het kind juist het liefst en het beste af is bij contact met beide ouders. Dit dient dus ook zichtbaar te zijn op de afbeelding van de puzzel. Voortschrijdend inzicht is van wezenlijk belang; regels behoren om de zoveel tijd aangepast te worden aan maatschappelijke bewegingen en ethiek.

Waar nog goed over nagedacht dient te worden is de huidige inzet van de Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdzorg. Deze instanties hebben niets te zoeken in echtscheidingszaken, maken het in principe alleen maar erger. Het mantra binnen jeugdzorg, 'baadt het niet - dan schaadt het niet' moet van tafel. Onderzoeken hebben namelijk aangetoond dat ingrijpen door deze instanties wel schadelijk is/schadelijk kan zijn. Echtscheiding mag niet behandeld worden als een verkapte maatregel van kinderscherming, maar hoort een orde maatregel te zijn. Daadwerkelijk feitenonderzoek, waarheidsvinding en het bestraffen van valse aangiftes zorgt ervoor dat alleen daadwerkelijke gevallen van kindermishandeling bij deze instanties terecht komen. Deze stelling wordt naast ouders, ook ondersteund door vooraanstaande wetenschappers en hoogleraren.

Daarnaast moet de rechtszekerheid/rechtsbescherming gewaarborgd worden, zonodig bestreden met de bestaande middelen (sterke arm van rechtswege - opsporingen- en dwangmiddelen strafvordering ) zonder nieuwe rechterlijke toetsing. Een beschikking van de rechter heeft namelijk geen enkele waarde als er geen waarborging plaatsvindt.

Wat ouderverstoting betreft; dit is zo'n complexe materie dat wij er vanuit gaan dat wij onze ruime kennis op dit gebied tijdens een volgende ontmoeting met professionals mogen delen. Van belang is dat de welwillende ouder en het kind hier ruime ondersteuning gaan krijgen en dat de onwelwillende ouder bij blijvende weigering aan medewerking uiteindelijk uit het ouderlijk gezag gezet wordt.